

A városi tanács alapos vita után elfogadta az 1959. évi tervjavaslatot

Lehetővé válik újabb 350 dolgozó foglalkoztatása — A beruházási összegnek több mint felét lakásépítkezésre fordítják — Egymillió forint a gázszolgáltatás megjavítására

Tegnap délelőtt, pénteken a megyei jogú városi tanács rendkívüli ülését tartott. Kalmár Ferenc elvtárs, a tervosztály vezetője ismertette Szeged város 1959-es évi tervjavaslatát.

A népgazdaság 1957-es és az 1958. évi várható eredményei nagyobb lehetőséget adnak a tanácsoknak is — mondotta. Így az 1959. évi tervjavaslat nagyobb fejlesztési lehetőséget tartalmaz, mint az 1958. éves terv.

A város tervjavaslatának készítésénél figyelembe vették a tanácsi vállalatok eddigi eredményeit, a tervük túlteljesítését.

A szakigazgatási szervek összeállították a tervjavaslatot, a munkaiügyi, a pénzügyi és a tervosztály felülvizsgálta ezeket. A szakigazgatási szervekkel közösen készítették el — javaslatok alapján — a tervet.

A tanácsi vállalatok termelési tervének ismertetése után a tervosztály jelentése összegezte az 1959-es évben várható termelési emelkedést. A Könnyűipari Minisztérium főfelügyelete alá tartozó vállalatok termelése 2 százalékkal, az élelmiszeripari vállalatoké pedig 4,9 százalékkal emelkedik 1959-ben.

A tanácsi szolgáltató vállalatok fejlesztésére 900 ezer forintot irányoz elő a terv. A fejlődés során lehetővé válik újabb 350 dolgozó foglalkoztatása.

A tanácsi vállalatok 1959-ben a tervek szerint több, mint 29 millió forint nyereségre számíthatnak. Ez az összeg fedezi a város kiadásának jelentős részét.

A következő évben jelentősen fejlődik a Tatarozó és Építőipari Vállalatot. Elmélték tervszámait. Így a megővekedett kisebb értékű beruházási és felújítási munkákat is el tudja végezni. 1959-re a kerületi tanácsok is terveztek olyan munkákat, melyeket a válnalatt kívánnak elvégezni. A munkákhoz anyagot már biztosították.

A városi tanács 12 350 000 forintos beruházási összegből lakásépítkezésre 1959-ben 21 690 000 forintot fordít.

Ebből az összegből 245 lakást építenek és adnak át. A következő évben fejezik be a Marx téri »GH«-tömb,

a Teleki utca 7, a Kálmány Lajos utca 13, 15, a Kosuth Lajos utca 4, 6 és 10, a Marx tér 19 és a József Attila sugárút 44, 46. szám alatt 1958-ban megkezdett lakások építkezéseit. 1959-ben 3 199 000 forint értékű munkát végeznek el az építőipari vállalatok azon lakások építkezésén, melyeket 1960-ban adnak át.

A beruházási összegből jelentős mennyiségű pénzt fordítanak oktatási és népművelődési célokra. Ötmillió forintot iskolák építkezésére. 1959-ben fejezik be a móravárosi nyolctantermes általános iskola építkezését, s újabb nyolctantermes iskola alapjait rakják le.

Jövőre kezdik meg a szabadtéri játékok színpadának és nézőterének építkezéseit.

Erre a Művelődésügyi Minisztérium három millió 320 ezer forintot biztosított. 1959-ben nem fejezik be véglegesen a színpad, a nézőtér építkezéseit, 1960-ban tovább folytatják. Szt szedhet, modern színpadot alakítanak ki.

1959-ben egymillió forintot fordítanak a gázszolgáltatás megjavítására. Új gázvezetéknek kapnak a Marx téri, a Mérey utcai, a Kosuth utcai, a Teleki, az Arany János, a Juhász Gyula, a Josika utcai, a Párizsi körúti, a Petőfi Sándor sugárúti és a Ságvári Endre utcai házak.

571 ezer forintot költ a következő évben a Gázgyár gázmérőórák beszerzésére.

Ezzel — az órák beszerzésével — újabb 800 gázfogyasztót kapcsolnak be a gázszolgáltatásba. A gázellátás javítása érdekében kis gázmű építését tervezik. Erre 1959-ben 342 ezer forintot költenek.

Az egészségügyi intézmények fejlesztésére a következő évben 1,100 000 forintot fordít az Egészségügyi Minisztérium. A betegellátás javítása érdekében bővítik a rendelőintézetet. A Felszabadulás úttján a rendelőintézet mellett földszintes ház helyére az intézettel egymaságú új szárnyat építenek, s ezzel lehetővé válik a rendelőintézet osztályainak bővítése. A következő évben fejezik be a fertőtlenítő intézet építkezéseit.

A város felújítási tervének összege 25 millió 600 ezer forint. Ebből az összegből

10 500 000 forintot fordítanak a lakóházak felújítására.

Az utak felújítására négy millió 300 000 az iskolák rendbehozására 2,400 000, az egészségügyi intézetek felújítására pedig 2 millió forintot fordítanak.

A végrehajtó bizottság tagjai és a tanácskozási joggal meghívottak alaposan megvitatták a tervjavaslatot, majd egyhangúan elfogadták.

Állami életünk demokratizmusáról

VI.

A szocialista demokrácia

fejlesztésének alapvető feltétele a bürokratizmus elleni következetes harc is. A bürokrácia elleni harc politikai és társadalmi alapját azal teremtettük meg, hogy a régi bürokratikus burzsoá államgépezetet szétzúztuk, leromboltuk azokat a gátakat, amelyek a dolgozó tömegeket teljes mértékben elrekesztették az államigazgatástól: s új, szocialista államgépezetet építettünk ki, amely a dolgozó tömegekkel egybeforrva, a nép javán munkálkodik. A bürokrácia dudáját azonban sok helyen még nem sikerült gyökerestől kitépni, és ez nem egyszer akadályozza demokratizmusunk kiterjedését.

A bürokratizmus maradványaival szembeni harcban főként két területre kell összpontosítani erőnket: 1. államszervezési és államépítő munkánkban a demokratikus centralizmus elvének következetes érvényesítésére; 2. a bürokratikus szervezési, vezetési módszerek és gondolkodásmód leküzdésére.

A demokratikus centralizmus elvének következetes érvényesítése — tanítja Lenin — megköveteli a teljes összhangot és egységet az alapvető, lényeges kérdésekben, de ugyanakkor »a valóban demokratikus értelemben vett centralizmus feltételezi a teljes és akadálytalan fejlődésnek a történelem által első ízben megteremtett lehetőségét, nemcsak a helyi sajátosságok, hanem a helyi kezdeményezés, a helyi újtószellem számára is, és

feltételezi a közös cél felé való haladás útjainak, módszereinek, eszközeinek sokféleségét«.

Időszerű

e lenini gondolatra emlékeztetni, mert élnek nálunk még ezzel kapcsolatban mind revizionista, mind szektás nézetek. A revizionista szemlélet, mely abszolút elveti a centralizmus szükségességét, alapjaiban támadja meg a proletárdiktatúrát, tehát a dolgozó tömegek demokratizációját. A szektás nézetek és gyakorlat viszont, mely túlhangsúlyozza a demokratikus centralizmus elvének egyik oldalát, a centralizmust, s a másik oldalt, a helyi sajátosságok figyelembevételét, a helyi kezdeményezések kibontakoztatását, a dolgozók helyi szervei megfelelő önállóságának és hatáskörének biztosítását elhanyagolja, nagymértékben akadályozza azt, hogy valóra váltsuk a tömegek és az államgépezet összeforrását, leromboljuk a múltból örökölt bürokratikus válszfallak maradványait. Nekünk mindkét hibás nézet és esetleges gyakorlat ellen küzdünk kell, győzelemre kell vinnünk a demokratikus centralizmus marxista—leninista elvét.

A bürokratikus szervezési, vezetési módszerek, s gondolkodásmód elleni harc szintén nem könnyű, egyik napról a másikra megoldható feladat. Meg kell azonban itt is tennünk mindent annak érdekében, hogy e harcunk, s a harc sikeres megvívása érdekében folyta-

tott nevelőmunkánk eredményes legyen.

Amikor az előbbiekben szocialista demokráciánk fejlesztésének néhány problémájáról szoltunk, nem törekedtünk sem teljességre, sem pedig egy-egy kérdés alaposabb elemzésére. Csúpan vázlatosan kívántuk érinteni azt a gyökeres, minőségi változást, mely a múlthoz képest ezen a területen is bekövetkezett, s rámutatni arra az útra, melyen előre kell haladnunk.

Az előrehaladás itt is — csak a párt vezetésével biztosítható. Szemben a revizionistákkal, akik azt hirdetik, hogy a pártnak csúpan nevelő, ideológiai tényezőnek kell lennie, azaz le kell mondania vezető, irányító szerepéről — valljuk megvalósítjuk azt az elvet, hogy a proletariátus diktatúrája, a szocialista demokrácia csak a munkásosztály, a dolgozók legjavát tömörítő, a marxizmus—leninizmus által vezetett élcsapat tudatos és tervszerű irányító tevékenységével realizálódhat. Nem véletlen, hogy az ellenforradalom a proletárdiktatúra megdöntésére irányuló támadásában mindezekelőtt a pártot kívánta megsemmisíteni. Az ellenforradalmi erők jól tudták, hogy a párt likvidálásával megfosztanak a munkásosztálytól attól a forradalmi harci vezérkartól, mely a proletárdiktatúra bonyolult feladatainak megoldásában utat mutat, irányt szab a dolgozó tömegeknek. Jól tudták, hogy ha ez sikerülne, könnyebben elérhetnék céljukat.

Ugyanakkor nem feledkeztünk meg arról sem, hogy a proletárdiktatúra erősítése, a szocialista demokrácia továbbfejlesztésének egyik alapvető biztosítéka a pártban belüli demokratikus centralizmus, a pártegység maximális érvényesülése. Az elmúlt évek tapasztalatai megmutatták azt is, hogy ha ez az egység nincs meg, ennek kárát vallja egész társadalmi életünk. Proletárdiktatúránk védelme, a szocialista demokrácia vívmányainak megőrzése és továbbfejlesztése szorosan összefügg a párt egységének és a pártdemokráciának megőrzésével és továbbfejlesztésével. Kommunistáknak és pártunkívüli dolgozóknak ezért egyaránt érdekük, hogy állandóan növekedjék, mind szilárdabbá váljék pártunk ereje, a párt és a tömegek kapcsolata.

(Megjelent a Társadalmi szemle 1958 szeptemberi számában.)

„Üzemeink életéből”

címmel kiállítás nyílt az SZTK-székházban

Negyvennyolc szegedi üzem, intézmény és iskola rendezett nagysikerű munkavédelmi és fejlődéstörténeti kiállítást »Üzemeink életéből« címmel az SZTK központi rendelőjének folyosóján, városházában. Második napja igen sokan megnézik, tanulmányozzák nemcsak a rendelkezésre váró betegek, hanem a város különböző üzemeiből, kerületeiből eljött érdeklődők is a kiállított fényképeket, rajzokat, grafikonokat, maketteket és a gépek miniatűr másait. A bejárattal szemben, a földszinti csarnokban »E földön minden érték a munkából fakad« felírással egy hatalmas térkép hívja fel magára a figyelmet. A nagy vi-

lágterképen vezető politikusok, közismert békeharcosok nyilatkozataiból vett idézetek olvashatók. Elmondhatni, hogy az egész kiállításon e felírásnak szelleme uralkodik.

A több napja készülő kiállítást már sok százan megtekintették. Gazdag tapasztalatokat nyújt munkásnak, műszaki értelmiséginek egyaránt.

Szeged készül november 7 méltó megünneplésére

Ülést tartott az előkészítő bizottság

Idén november 7-én a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 41. évfordulóját ünnepeljük. Tegnap, pénteken délelőtt, ülést tartott Szegeden a november 7-ét előkészítő bizottság. A széleskörű előkészítő bizottságban a város politikai, gazdasági és kulturális életének, az üzemeknek, hivataloknak és intézményeknek a képviselői vesznek részt. Az előkészítő bizottság ülésén összegezték a nagy évfordulóra való készülődést, meghatározták a programot.

November 7-e világtörténelmi jelentőségéről megemlékeznek az üzemekben, hivatalokban és intézményekben. A Magyar—Szovjet Baráti Társaság szervezetei baráti találkozókat rendeznek, s ezekre meghívják a szovjet emberek, katonák képviselőit és a munkásmozgalom régi harcosait. A városban kiállítást is rendeznek és ezzel is dokumentálják azt a hatalmas fejlődést, amelyet a szovjet emberek kommunista pártjuk vezetésével a Nagy Októberi Szocialista Forradalom óta elértek. Több üzemben, hivatalban és intézményben képekkel mutatják be a szovjet emberek gazdag életét.

Húsz év után ismét törődnek a fogtechnikusok továbbképzésével

A jobb szakmai utánpótlás biztosítása végett a megyei fogtechnikus szakcsoport elhatározta, hogy Szegeden is bevezetik a tanulói időszakos, félévenkénti vizsgáját. A leendő fogtechnikusok egy nagyobb bizottság előtt adnak menetközben számot a fejlődésükről. A bizottságban az MTH szakelőadója, a KIOSZ tanulmányi felelőse, a Fogtechnikai Vállalat ü. b.-elnöke, a kijelölt vizsgamester és

több fogtechnikus vesz részt. Ezenkívül november első felében — húsz év után először, megkezdődik a fogtechnikusok szakmai továbbképzése is. A tanfolyamokon fogtechnikai ismereteket, új eljárások és fogászati anyagok felhasználásának módjait tanítják, valamint előadások lesznek a szájanatómia tárgyköréből. A szaktanfolyam iránt nagy az érdeklődés a fogtechnikusok körében, többek között számosan kérték, hogy az előadások anyagát sokszorosítsák is le és juttassák el azokhoz, akik nem tudnak azon részt venni. Egyébként a most meginduló továbbképzésben elsősorban azok vesznek részt, akik 1945 után szabadultak fel a szakmában, valamint a fogtechnikai vállalat által kijelölt személyek.

A fáradtságot nem sajnálja...

A munkaidő végeztével a Szegedi Ládagyár dolgozói népfrontgyűlésre jöttek össze, hogy a megyei jogú városi tanácsba tanácsagot jelöljenek.

Sorra álltak fel a dolgozók és mondták el, hogy választásuk Siklós Jánosra, volt ládagyári munkástársukra, most a Délmagyaror-

ság szerkesztő bizottságának vezetőjére esett, aki jóban és rossban igazán emberül velük, a dolgozókkal volt és van. Szóltak arról is, hogy jelöltjük — bár fontos tisztségeket töltött be Szegeden, Sopron megyében, a fővárosban és most is igen komoly posztion áll idehaza — megmaradt közvetlen, a munkásokkal szemben tisztességtudó embernek. Olyannak, mint volt. »Ha hozzá fordulunk bármivel is — állapították meg — fáradtságot nem sajnálva, igyekszik segíteni.« S a munkások által tanácsagnak jelölt Siklós János elvtárs — aki húsz éves kora óta vesz részt a munkásmozgalomban, — az ellenforradalom idején fegyverrel és tollal védte a néphatalmat.

A jelölt keresetlen szavakkal köszöntö meg a választást a Ládagyárban és később a Béketelepen, ahol szintén egységesen csatlakoztak a választók a ládagyáriak javaslatához.

Az emberek segítője

Mintha a mesék jóságos, galambös anyókéja elevenedne meg — csak jóval fiatalabb kiadásban. Ez az érdeklődés, amikor meglátjuk, s főleg miután megismertük a 8-es körzet jelöltjét, özvegy Liptai Árpádné nyugdíjast. S ez a véleményünk a jelöltek is. Az emberek iránti végtelen szeretet és törődés — ez jellemzi Liptai Árpádné minden tettét — mondják róla a jelöltek. S hogy honnan ismerik ilyen jól? Nemcsak a javaslattevők szavaiból, hanem mintegy 30 éve ismerjük, itt él közöztük az Oskola utcában, s négy éve mint tanácsagtag működik. Ezalatt a négy év alatt fáradhatatlanul végzett a tanácsagsággal járó feladatokat. Sőt még ezen túl is sokat tett az Oskola utcai választókért. A panaszok intézése közben felkereste az idős, magára hagyott embereket, kiváltotta számukra a gyógyszer, új gyógyszer iratott, s gondoskodott róla, hogy a körzet lakói is törődjenek a magukra hagyott öregekkel. Ezekért a jó tulajdonságaiért jelölték újból tanácsagnak Liptai Árpádnét azzal a jelszóval: erre a megtisztelő, sok embert segítő követelő feladatra nála méltóbbat nem is találhatunk volna.

